

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225399
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115225399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: J. D., P. XX.XX.XXXX, Y. B., Ž. XX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130, zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 93, o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 336,38 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 17.10.2015 do zaplatenia a trovy konania vo výške 83,88 Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou zo 7.10.2015 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 336,38 Eur s úrokmi z omeškania 5,05% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 26.10.2007 požiadala žalovaného o poskytnutie pôžičky vo výške 50.000 Sk. Žalovaný jej schválil pôžičku len vo výške 30.000 Sk, avšak zmenený návrh nebol jej predložený na podpis. Poukázala tak na ustanovenie § 40 ods. 1 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v tej súvislosti na porušenie písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.

Žalobkyňa bola toho názoru, že v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/, g/ zákona č. 258/2001 Z.z., teda suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj ročná percentuálna miera nákladov. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona a poukázala aj na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého veriteľ nemôže požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko žalobkyňa uhradila žalovanému 1.332,19 Eur, pri úvere vo výške 995,81 Eur sa žalovaný bezdôvodne obohatil o sumu 336,38 Eur.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže zmluvu o poskytnutí pôžičky uzavretú so žalobkyňou považoval za platnú, neodporujúcu dobrým mravom a nepredstavujúcu neprijateľné zmluvné podmienky. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne o absencii povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na bod 6 VOP, ktorý odkazoval na splátkový kalendár a to, že v splátkach je zahrnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. RPMN je uvedená na druhej strane zmluvy o pôžičke v bode 3 v tabuľke, kde je členená podľa výšky úveru a počtu splátok, v danom prípade výška RPMN podľa tejto tabuľky činila 30,40%. Žalovaný ďalej poukázal na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý pri absencii povinných náležitostí zmluvy vylučuje prijať záver o neplatnosti zmluvy vzhľadom na to, že žalobkyňa úver čerpala. V súvislosti s § 4 ods. 5 citovaného zákona poukázal na VOP tvoriace

súčasť zmluvy (ktoré však súdu nepredložil) a to, že údaje o úroku a príslušnej časti istiny sú uvedené v splátkovom kalendári, kde jednotlivé splátky predstavujú časť istiny a anuitný úrok (ani splátkový kalendár žalovaný nepredložil). Uviedol, že úrok je súčasťou RPMN a že žalovaný žiadne poplatky od žalobkyne nežiadal, preto nie je na mieste aplikácia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.

Žalovaný zároveň podal návrh na prerušenie tohto konania z dôvodu, že dňa 2.2.2015 podal Okresný súd Dunajská Streda návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor EÚ vo veci Home Credit proti U. Y., v ktorom sa rieši aj otázka, či náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu byť upravené aj vo VOP, resp. splátkovom kalendári, hoci nie sú podpísané zmluvnými stranami.

Žalovaný má za to odpovede týkajúce sa najmä pojmu „Splátkový kalendár“ a jeho obsahu - údajov v ňom uvedených môže mať význam pre rozhodnutie súdu, nakoľko aj predmetom tohto konania je „Splátkový kalendár“, a to z dôvodu, že žalobkyňa od žalovaného žiada zaplatenie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu neuvedenia úroku v Zmluve o úvere, pričom argumentácia žalovaného spočíva práve v skutočnosti, že úrok je najmä v Splátkovom kalendári.

Na pojednávaní žalovaný napokon vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku majúc za to, že je potrebné aplikovať trojročnú objektívnu premlčaciu lehotu plynúcu od jednotlivých splátok úveru.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXX, prehľadom obrátov, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 2.9.2015, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.10.2007 bola uzavretá medzi účastníkmi zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXX formou predtlaču. Príslušný formulár zmluvy najprv vypísala údajmi v bode IV. „údaje o požadovanej pôžičke“ žalobkyňa dňa 26.10.2007. Vyznačila požadovanú výšku pôžičky - 50.000,- Sk a dobu splácania - 42 mesiacov.

Žalovaný pôžičku schválil 30.10.2007 a vypísal údaje v bode VI., kde uviedol inú schválenú výšku pôžičky než požadovala žalobkyňa a to 30.000,- Sk (995,81 Eur), doba splácania zostala a navyše bola uvedená mesačná splátka 1.182,- Sk (39,23 Eur). Na druhej strane zmluvy teda príslušného tlačiva, ktorá nie je podpísaná účastníkmi, je v bode 3 tabuľka týkajúca sa výšky RPMN podľa výšky pôžičky a počtu mesačných splátok. Podľa nej v tomto prípade bolo RPMN 30,40 %. V zmluve sa nikde nespomína úrok a nie sú uvedené žiadne poplatky.

Z prehľadu obrátov v danej zmluve vyplýva, že žalobkyňa zaplatila celkovo sumu 1325,25 Eur a poslednú splátku vo výške 905,45 Eur uhradila 20.1.2009.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že o preplatení úveru sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, nevedela však uviesť kedy vzhľadom na to, že čerpala mnoho úverov. Ich počet odhadla na 30. Potvrdila mechanizmus uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy tým spôsobom, že najprv vypísala údaje v bode IV. a poštou jej bola zaslaná vyplnená zmluva údajmi v bode VI. Následne už žiadna písomná akceptácia tejto zmluvy z jej strany realizovaná nebola.

Súd je toho názoru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi nebola dohodnutá platne písomnou formou. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. a/ je uvedená suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; Ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Pod písm. g/ ročná percentuálna miera nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Podľa § 46 ods. 2 vety prvej Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a jeho písomnému prijatiu.

V danom prípade súd mal za preukázané, že návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podala najprv žalobkyňa, ktorá žiadala úver vo výške 50.000,- Sk. Až neskôr príslušný formulár zmluvy podpísal žalovaný, avšak s inou sumou pôžičky a navyše uviedol aj mesačnú splátku. S poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné tento jeho prejav považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý (aby vznikla perfektná zmluva) musela by písomne žalobkyňa akceptovať. K tejto písomnej akceptácii z jej strany však už nedošlo, a preto zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi v písomnej forme nevznikla. Súd pre úplnosť dodáva, že ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o fikcii platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vzťahuje len na absenciu povinných náležitostí zmluvy, nie však na nedostatok písomnej formy, ktorá sa vyžaduje podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.

Pri závere o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastáva režim podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Žalobkyňa teda žalovanému by mala vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 995,81 Eur a keďže zaplatila mu viac - podľa prehľadu obrátov 1332,19 Eur, keďže žalovaný nedôvodne odpočítal z úhrad žalobkyne sumu 6,97 Eur, keď jej odpustil nejakú pokutu z omeškania. Žalovanému tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 336,38 Eur, teda rozdielu úveru 995,81 Eur a úhrad žalovanej 1.332,19 Eur.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd teda považoval za opodstatnené žalobe vyhovieť a to vrátane úrokov z omeškania, na ktoré má žalobkyňa nárok s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka ako aj § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania boli priznané odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a keďže k tomuto doručeniu došlo 16.10.2015, súd s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka priznal úroky z omeškania od nasledujúceho dňa.

Súd navyše dodáva, že aj pri závere o platnej zmluve bolo by potrebné aplikovať § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. V príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere totiž nie je ani zmienka o úroku a úrokovej sadzbe. Súd zastáva názor, že nepostačuje, ak tento základný kvalifikačný údaj úverovej zmluvy je uvedený v inej listene, než je zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá nie je účastníkmi podpísaná. Práve v tom spočíva ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu s dodávateľom, že zmluva musí byť transparentná, musí obsahovať údaje o úroku a poplatkoch a nie skrývať ich do iných, často neprehľadných a rozsiahlych dokumentov, väčšinou písaných drobným písmom, aby ušli pozornosti spotrebiteľa. Aj keby bol nejaký splátkový kalendár, ktorý by obsahoval členenie splátky na istinu a úrok, nič by to nemenilo na závere o nutnosti aplikácie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný však navyše svoje tvrdenie ani nepreukázal, keďže splátkový kalendár súdu nepredložil.

Žalovaný na pojednávaní vzniesol aj námietku premlčania z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej lehoty.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z predloženého prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 2.9.2015 vyplýva, že žalobkyňa ich navštívila v roku 2014 a naposledy v auguste 2015, kde s ňou konzultovali zmluvy, ktoré mala uzavreté so žalovaným a to ich neplatnosť a bezdôvodné obohatenie. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota aj keby začala plynúť už v roku 2014, nepochybne do podania žaloby neuplynula. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia, v danom prípade od poslednej splátky zo dňa 20.1.2009. Potrebné preto bolo ustáliť, či ide o trojročnú premlčaciu lehotu alebo ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a s tým spojenú desaťročnú premlčaciu lehotu. Pre posúdenie tejto otázky bolo potrebné si uvedomiť, že žalovaný má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda je jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na uzatváranie zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Aj Najvyšší súd SR uzavrel, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch je potrebné zo strany dodávateľa vyžadovať v najvyššej možnej miere rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) - uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Mcd0 9/2012 zo dňa 16.1.2013. Žalovaný musel byť uzrozumený s tým, že pri neplatnej písomnej zmluve a pri neuvedení úroku v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane dôsledok, ktorý znamená, že nemá nárok na úrok, len na vrátenie istiny. Minimálne teda išlo u neho o nepriamy úmysel získať majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu zo strany žalobkyne. Žalovaný ako podnikateľ na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom a preto je potrebné od neho vyžadovať, aby sa správal k spotrebiteľovi poctivo, čo však v tomto prípade vzhľadom na obsah zmluvy a spôsob jej uzavretia

nemožno považovať za splnené. Súd preto dospel k záveru, že je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu ako pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení, čo znamená, že uplatnený nárok premlčaný nie je. Podobné závery boli prijaté už vo viacerých súdnych rozhodnutiach napr. Krajského súdu v Prešove 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, 21Co 72/2014 zo dňa 19.3.2015, 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, 7Co 84/2014 zo dňa 12.12.2014, 1Co 293/2014 zo dňa 23.2.2015, 20Co 166/2014 zo dňa 26.5.2015, ale napr. aj Krajského súdu v Žiline 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

Úspešnej žalobkyni bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia vo výške 83,88 Eur. Vykonané boli 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby činí 26,56 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Pripočítaný bol aj režijný paušál 2 x 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a napokon 20%DPH (13,98 Eur) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania, v danom prípade je súd toho názoru, že nie sú splnené zákonné podmienky - dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p..

Žalovaný odôvodnil návrh na prerušenie konania tým, že bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, v ktorom sa okrem iného rieši aj otázka, či náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu byť upravené aj vo VOP, resp. splátkovom kalendári, hoci nie sú podpísané zmluvnými stranami.

V tejto súvislosti však súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že v danom prípade nedošlo ani len k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd mal za preukázané, že návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podala najprv žalobkyňa, neskôr príslušný formulár zmluvy podpísal žalovaný, avšak s inou sumou pôžičky. Takýto prejav bolo potrebné považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý nebol písomne akceptovaný zo strany žalobkyne, a preto zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi v písomnej forme nevznikla. Písomná forma zmluvy sa totiž vyžaduje podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.

Za takýchto okolností nebol dôvod na prerušenie konania až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože pri závere o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastáva režim podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v druhom odseku výroku tohto rozhodnutia a návrh žalovaného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.